

மனித நேயம் காக்கும் க்ரீஸ்தவம்

ஆசிரியர்

உறையூர் வளவன் (என்ற)
டாக்டர் ஆ.ஆலிபிரட் ஸீபன்,
M.A., M.A., TH.DBC, DJMC

பதிப்பாசிரியர்

சுனி. டாக்டர் எஸ்.தாயப்பன்

நன்கொடை: ரூ. 2.50

எங்கே உங்கள் மனிதநேயம்?

பசுக்களைப் பரிபாலிக்கிற சபை ஒன்றினுக்குரிய ஊக்கமுள்ள பிரசாரகர் ஒருவர் சுவாமிஜியைக் காணும் பொருட்டு வந்தார். அவர் தலையிலே காஷாயத் தலைப் பாகை அணிந்திருந்தார்; தோற்றத்தில் வடநாட்டினரைப் போலக் காணப்பட்டார். அவரது உடை ஏறக்குறைய சந்நியாசிகளுடைய உடை போன்றிருந்தது. அந்தப் பசு பரிபாலன சபைப் பிரசாரகர் வந்திருக்கிறார் என்று கேள்விப்பட்டதும் சுவாமிஜி முன் அறைக்கு வந்தார். பிரசாரகர் சுவாமிஜியை வணங்கிப் பசுத்தாயினுடைய படம் ஒன்றினைச் சுவாமிஜிக்கு கொடுத்தார். சுவாமிஜி படத்தைப் பெற்று அருகில் நின்ற ஒருவர் கையில் கொடுத்த பின்னர், பின்வரும் சம்பாஷணை நிகழ்ந்தது:

உங்களுடைய சங்கத்தின் நோக்கம் என்ன?

நமது நாட்டிலுள்ள பசுத் தாய்களைக் கசாப்புக்காரரிடமிருந்து நாங்கள் பாதுகாக்கிறோம். நோயுற்ற பசுக்களும் வலியிழந்தவனவும் கசாப்புக்காரரிடமிருந்து வாங்கப்பட்டனவும் பரிபாலிக்கப்படுவதற்காகப் பசுவைத்தியசாலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

அது மிக நல்லது. உங்கள் வருவாய்க்கு வழி என்ன?

உங்களைப் போன்ற பெரிய மனிதர்கள் அன்போடு கொடுக்கின்ற கொடைகளைக் கொண்டே சபையின் வேலை நடந்து வருகின்றது.

இப்போது எவ்வளவு பணம் சேர்த்து வைத்திருக்கிறீர்கள்?

இந்த முயற்சிக்கு மார்வாடி வணிகர் கூட்டம் சிறந்த உதவி புரிகின்றது. இந்த நன்முயற்சிக்காக அவர்கள் பெருந்தொகை கொடுத்திருக்கின்றார்கள்.

மத்திய இந்தியாவிலே ஒரு கொடிய பஞ்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஒன்பது லட்சம் மக்கள் பட்டினியால் இறந்தார்கள் என்று இந்திய அரசாங்கத்தார் செய்தி வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இதற்கு உதவி புரிவதற்கு உங்களுடைய சபை ஏதாவது செய்திருக்கின்றதா?

பஞ்சம் முதலிய துன்பம் வரும் பொழுது நாங்கள் உதவி புரிவதில்லை. எங்கள் சபை பசுத்தாய்களைப் பரிபாலிக்கும் பொருட்டே ஏற்படுத்தப்பட்டது.

உங்களுடைய சொந்த சகோதர சகோதரிகளாகிய லட்சக்கணக்கான மக்கள் பஞ்சத்தினால் துன்பம் அடைந்து மரணத்தின் வாயிலில் விழும்போது அவர்களுக்கு எவ்வழியிலாவது உணவளித்துக் காப்பாற்ற வேண்டுவது உங்கள் கடமை என நீங்கள் நினைக்கவில்லையா?

இல்லை. இந்தப் பஞ்சம் மக்களுடைய பாவகருமத் தினாலே ஏற்பட்டது. கருமம் எப்படியோ, பயனும் அப்படியே.

பிரசாரகர் இந்த வார்த்தைகளைக் கூற, இவற்றைக் கேட்டு சுவாமிஜியினுடைய கண்களிலிருந்து நெருப்புப் பொறி பறப்பது போன்றிருந்தது; முகம் சிவந்தது. அவர் தம் வெகுளியை அடக்கிக் கொண்டு, பின்வருமாறு சொல்லுவாராயினர்:

“தம்முடைய சொந்தச் சகோதரர் பட்டினியினால் இறக்க அவர்களுடைய உயிரைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு ஒரு பிடி அரிசி கொடாமல், மனிதர் மேல் அனுதாபமின்றிப் பறவைகளுக்கும், விலங்கு களுக்கும் குவியல் குவியலாக உணவைக் கொட்டுகின்ற இத்தகைய சபைகளில் நான் புகுவ தில்லை. மக்கட் சங்கம் இவற்றினால் நன்மை அடைகிறதென நான் எண்ணவுமில்லை. மனிதர் தம் கருமத்தினால் இறக்கின்றனரென்று நீர் வாதிப் பீராயின், இவ்வுலகத்திலே எதைக் கருதியும் முயல வேண்டுவதில்லை என்பது தீர்மானமாகின்றது. விலங்குகளைப் பரிபாலிப்பதற்காக நீர் செய்கிற வேலையும் இவ்விதிக்குப் புறம்பாகாது. பசுத் தாய்களும் தம்முடைய கருமத்தனால் கசாப்புக்காரருடைய

கையிலகப்பட்டு இறக்கின்றனவென்று சொல்லிவிட்டு சும்மா இருக்கலாமே?”

பிரசாரகர் சிறிது நாணி, “ஆம், நீங்கள் சொல்வது உண்மை. ஆனால், பசு நம் அன்னை என்று சாத்திரங்கள் சொல்லுகின்றனவே” என்றார்.

சுவாமிஜி நகைத்துக் கொண்டே, “ஆம், பசு நம் அன்னை என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன்; இத்தகைய புத்திசாலிகளான பிள்ளைகளை வேறு யார்தான் பெறுதல் கூடும்” என்றார்.

வடநாட்டுப் பிரசாரகர் அந்த விஷயத்தைப் பற்றிப் பின் ஒன்றும் பேசவில்லை. சுவாமிஜி கேலி பண்ணிய கருத்தை அவர் அறிந்து கொள்ளவில்லை போலும்!

நீங்கள் படித்த இந்த உரையாடல் 1897ஆம் ஆண்டு பசு காப்பகம் நிறுவனர் ஒருவருக்கும் சுவாமி விவேகானந்தருக்கும் நடைபெற்றதாகும். (பக்கம் 6, 7, ஞானதீபம், சுடர் 5) சுவாமி விவேகானந்தரின் புகழ் பாடும் பாஜக, ஆர்.எஸ்.எஸ். போன்ற மதச்சார்புடைய இயக்கங்கள், மனித நேயத்தை மறந்து, தேவையற்ற சில மதக் கோட்பாடுகளை முன்வைத்து செயல்படுவதைக் காண்கிறோம். தான் சார்ந்த சமயத்தின் கருத்துக்களை ஆழ்ந்த கண்ணோட்டத்தில் காண முற்படாது, எவரோ கூறியதாக நம்பப்படும் சில சடங்குகளையே சமய

கோட்பாடுகளாக எண்ணி மனித நேயத்தை மறந்து செயல்படுகிறார்கள்.

இது இந்து சமயத்திற்கு மட்டும் பொருத்தமுள்ளது என்பதல்ல, எல்லா சமயத்திற்கும் உரியதேயாகும். அன்பும், மனித நேயமும் எல்லா சமயத்திற்கும் அப்பாற்பட்டது. மதகலவரம், சாதி கலவரம் இவற்றை நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் அதன் பின் ஒரு சுயநல கும்பல், தூண்டுதல் பின்னணியாக இருக்கும். மக்கள் உணர்ச்சியை சமயத்தின் பெயரால் ஜாதியின் பெயரால் தூண்டி விட்டு ஆதாயம் தேடுவார்கள். பலியாவது பாமர மக்கள்!

சுவாமி விவேகானந்தர் மறைவின்றி தன் உள்ளக் கருத்தை அப்படியே வெளியிடும் சீரியப் பண்பை உடையவர். இந்து சமயத்தில் ஆழ்ந்த பக்தி உடையவர். ஆனாலும் சமய சடங்குகளுக்கும் கோட்பாடுகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட மனித நேயத்தை வெளியிடுகிறார். இதை மறந்தவன் மனிதனே அல்ல என்று கேலியாகச் சொல்கிறார்.

அவரைத் தெய்வீகப் பிறவியாக நேசிக்கிற மக்கள், அவருடைய உபதேசத்தை அறிந்தவர்களாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் காவி உடையின் புனிதத் தன்மையை அறியாதவர்கள். வேடதாரிகளாகவே செயல்படுகிறார்கள். அதற்கு காரணம் எல்லா மதக்

கொள்கைகளையும் அறிய முற்படாமல், வெறும் பக்தி வைராக்கியத்தைக் காட்டும் மடமைதான்.

ஓரிசா மாநிலத்தில் இந்துமத துறவி லட்சுமானந்தா கொலை செய்யப்பட்டபோது, அதற்கு காரணம் கிறிஸ்தவர்களே என்று கற்பனை செய்து கொண்டு கிறிஸ்தவ ஆலயங்கள் இடிக்கப்பட்டன. பலர் தாக்கப்பட்டனர். கொலை செய்யப்பட்டனர். ஆனால் அந்த கொலைக்கு மாவேயிஸ்ட் தலைவர் பொறுப்பேற்றபோது, கிறிஸ்தவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டதற்கு ஓரிசா மாநிலத் தலைவர்கள் யாரும் ஒரு சின்ன வருத்தம் கூட தெரிவிக்கவில்லை. கொலை செய்தவர்கள் மீது எந்த தீவிர நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஓரிசா மாநிலத்தில் குஷ்டரோகிகள் மத்தியில் சமூகப் பணி செய்து வந்த டாக்டர் ஸ்டேன்ஸ் மற்றும் அவரின் இரண்டு மகன்கள் உயிருடன் கொளுத்தப்பட்டனர். நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள் பதறியபோது, மாநிலத்தலைவர்களும் பா.ஜ.க. தலைவர்களும் அதைப்பற்றி கவலைப்படவில்லை. அந்த கொலைகாரனுக்கு மறைமுக ஆதரவு தந்து தப்பிக்கச் செய்ய பலர் முற்பட்டனர். இவைகள் எல்லாம் இன்று மறக்கப்பட்ட, மறைக்கப்பட்ட உண்மைகளாக இருக்கின்றன.

இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் பல தரப்பட்ட நிலையிலுள்ள மக்களிடமும் காணப்படுவது மனித நேயத்திற்கு விடும் சவாலாக இருக்கிறது. மதத்தின் பெயரால் அல்லது மத வெறியால் மனித நேயத்தை மறந்த ஒரு செய்தியை உங்களுக்குத் தருகிறேன்.

தினமலர் - பாண்டி பதிப்பு நாள் 6, 2014 - இந்த செய்தியில் 'இந்திய அரசின் கடமையா?' என்று வினா எழுப்பி இருக்கிறார் அதன் ஆசிரியர். இதுபோன்ற மனித நேயம் மறந்த கேள்விகளை கேட்க வேண்டுமானால் நாம் எத்தனையோ கேட்கலாம். அப்படிக்கேட்டால் நாமும் மனித நேயம் மறந்த மனித உருவில் வாழும் ஒரு ஜீவனாக மாறி விடுவோம். நீங்களே படியுங்கள்.

தமிழக பாதிரியார் இருக்குமிடம் தெரிந்தது!

ஆப்கனில், தலிபான் பயங்கரவாதிகளால் கடந்த நான்கு நாட்களுக்கு முன் கடத்தப்பட்ட, தமிழகத்தின் தேவகோட்டையை சேர்ந்த பாதிரியார் அலெக்சிஸ் பிரேம்குமார் அந்நோணிசாமி, 47. அந்நாட்டின் கிலென் என்ற இடத்தில் இருப்பதை ஆப்கன் போலீசார் கண்டறிந்துள்ளனர்.

கொள்கைகள்:

ஆப்கனில், அதிபர் கர்சாய் தலைமையிலான அரசு உள்ளது. இங்கு முஸ்லீம் பழமைவாத கொள்கைகளை

தீவிரமாக பின்பற்ற, பொதுமக்களை கட்டாயப்படுத்தும் தலிபான் பயங்கரவாதிகள் ஆதிக்கம் அதிகம் உள்ளது.

அதுபோல் அமெரிக்க படைகளால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட, ஓசாமா பின்லேடனின் அல்கொய்தா பயங்கரவாதிகளின் புகலிடமாகவும் அந்த நாடு விளங்குகிறது. அவர்களை ஒடுக்க, அமெரிக்கா தலைமையிலான ‘நேட்டோ’ படைகளாலும், பல ஆண்டுகளாக முடியவில்லை. கார் குண்டுவெடிப்பு களும், தற்கொலைப் படை மனித வெடிகுண்டு தாக்குதல்களும் அதிகம் நடைபெறும் அந்த நாட்டில், இயல்பு வாழ்க்கை பாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய பதற்றமான நிலையில், அந்நாட்டிற்கு தொண்டு நிறுவனங்கள் என்ற பெயரில் கல்வி பணியாற்ற ஏராளமான கிறிஸ்தவர்கள் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் தமிழகத்தின் தேவகோட்டை பகுதியைச் சேர்ந்த பாதிரியார் பிரேம் குமாரும் ஒருவர்.

ஆப்கனில் வசிக்க பயந்து, பாகிஸ்தான் மற்றும் ஈரான் நாடுகளில் தஞ்சம் அடைந்து, சமீபத்தில் ஆப்கன் திரும்பியவர்களுக்கு கல்வி கற்பித்துக் கொடுக்கும் பணியை, பிரேம்குமார் மேற்கொண்டு வந்துள்ளார்.

பயங்கரவாதிகள்

இந்நிலையில் கடந்த திங்கள் கிழமை, அவரை ஆயுதம் ஏந்திய தலிபான் பயங்கரவாதிகள் கடத்திச் சென்றனர். அவர் எங்கிருக்கிறார், எதற்காக அவரை கடத்தினர் என்ற விவரம் தெரியாமல் இருந்தது. இந்நிலையில், கிலென் என்ற மாவட்டத்தின் கிராமம் ஒன்றில் பிரேம்குமார் இருப்பதாகவும், அவரை கடத்திச் சென்றவர்கள் என்ற சந்தேகத்தில், ஒருவரை கைது செய்துள்ளதாகவும், ஆப்கன் போலீசார், இந்திய தூதரகத்திற்கு தகவல் தெரிவித்துள்ளனர்; வேறு தகவல்கள் எதுவும் கூறப்படவில்லை.

அவரை மீட்பதற்கான முயற்சியில், இந்திய வெளியுறவுத்துறை மற்றும் ஆப்கனில் உள்ள இந்திய தூதரக அதிகாரிகள் மும்முரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் சுஷ்மா சுவராஜ், இந்த விவகாரத்தில் தனிக் கவனம் செலுத்தி, பாதிரியார் பிரேம்குமாரை மீட்கும் முயற்சியை கண்காணித்து வருகிறார்.

இந்திய அரசின் கடமையா?

கடத்தப்பட்ட பாதிரியார் பிரேம்குமார், ஆப்கனில், மத பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டதாக கூறப்படுகிறது. அதனால்தான் தலிபான் பயங்கரவாதிகள் அவரைக் கடத்தியதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இதுபோன்ற நிலையில் இந்திய அரசின் வேலை சார்பாகவோ அல்லது நாட்டுக்கு வருமானம் ஈட்டும் முதலீடுகளை மேற்கொள்ளவோ இல்லாமல், பதற்றமான நாடுகளுக்கு தன்னிச்சையாக சென்றவர்களை மீட்பது இந்திய அரசின் கடமையா என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது. மேலும் இத்தகைய நபர்கள், தங்களின் சொந்தப் பணிகளுக்காக, பதற்றமான நாடுகளுக்கு பயணம் மேற்கொள்வதை இந்திய அரசு தடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் எழுந்துள்ளது.

(தினமலர், 5.6.2014 - பாண்டி பதிப்பு)

‘இந்திய அரசின் கடமையா?’ என்ற ஆசிரியரின் கேள்வி வியப்பைத் தருகிறது. வெள்ளத்தில் சிக்கிக் கொண்ட யாத்திரிகரை அரசு தனி விமானத்தில் மீட்ட போது ஏன் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்படவில்லை? இந்திய அரசு மீட்டவர்கள் எல்லாம் நாட்டுக்குப் பணியாற்ற வெளிநாடு போனவர்களா? மனசாட்சியற்ற இந்தக் கேள்விகளைக் கேட்க பத்திரிகை தர்மம் இடம் தருகிறதா? இதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய காலம் கட்டாயம் வரும்.

உத்தரகண்ட் மாநிலத்தில் தலையில் சிகப்பு பாகை அணிந்த சிலர் ஒரு தேவாலயத்தில் புகுந்து பாதிரியார் அவர் மனைவி மற்றும் சபையோரைத்

தாக்கி திருமறையில் பெட்ரோல் ஊற்றி எரித்தனர் என்ற செய்தியைப் பார்த்தோம். வடநாட்டில் மற்றொரு மாநிலத்தில் ஒரே மாதத்தில் 4 முறை தேவாலயம் சூறையாடப்பட்டது என்ற செய்தியும் வந்தது.

கிறிஸ்தவர்கள் அன்பு, அகிம்சை இவற்றின் அடிப்படையில் தங்களை வளர்த்துக் கொண்டவர்கள். இயேசு கிறிஸ்து முதல், தொண்டர்கள் வரை தங்கள் ரத்தத்தைச் சிந்தினார்கள். மற்றவர்கள் இரத்தத்தை சிந்தாதவர்கள். அவர்களின் அன்பை, பண்பை பலவீனமாகக் கருதி சில மத வெறி இயக்கங்கள் இயங்கி வருகிறது. வட நாட்டில் பாஜக ஆட்சிக்குப் பின் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன.

என்ன நடக்கிறது? ஏன் நடக்கிறது? என்று அறியாதவர்கள் இவர்கள் கட்டாய மதமாற்றம் செய்வதாகப் பேசியும் எண்ணியும் வருகின்றனர். உலகில் எங்குமே கிறிஸ்தவம் கட்டாய மதமாற்றத்தால் வளர்ந்தது கிடையாது. கிழக்கு இந்திய கம்பெனி இந்தியாவில் 347 ஆண்டுகள் வந்து நமது நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தது. கட்டாய மதமாற்றம் இவர்கள் செய்திருந்தால் இந்தியாவே ஒரு கிறிஸ்தவ நாடாகத்தான் இருந்திருக்கும். அதன் வரலாற்றை நன்கு கவனித்தால் இந்துமத வளர்ச்சிக்கு கிழக்கிந்திய கம்பெனி காரணமாக இருந்தது என்பதை

அறிய முடியும். கட்டாய மதமாற்றம் கிறிஸ்தவர்கள் செய்கிறார்கள் என்பது அன்றும் இன்றும் ஒரு கற்பனையே!

வடநாட்டில் என்ன நடக்கிறது? நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை உங்களுக்குத் தருகிறேன். இது 12.10.2008, தினமலரில் வந்த செய்தியாகும். ஓரிசா மாநிலத்தில் மயூர்பஞ்ச் மாவட்டத்தில் ஒரு அரசு அலுவலகத்தில் எழுத்தராகப் பணியாற்றிய பன்சிதர் மதியல் என்பவர் வீட்டில் தசரா பூஜை செய்துள்ளார். பூஜைக்கு வந்த தன் சகோதரி மற்றும் அவளுடைய மகன், மகள் ஆகிய மூவரையும் வெட்டி பலி கொடுத்துள்ளார். படித்து அரசு பணியில் இருக்கும் ஒருவர் நிலை இது என்றால் படிக்காதவர்கள், மலைவாழ் மக்கள் நிறைந்த இடங்களில் என்ன நடக்கும் என்று எண்ணிப் பாருங்கள். மலைவாழ் மக்கள் வாழும் இடங்களில் மருத்துவ வசதி கிடையாது. அவர்களுக்கு படிப்பறிவும் இல்லை. வியாதி வந்தால் பூசாரியிடம் செல்வார்கள். அவர்கள் பேய் பிடித்திருப்பதாகக் கூறி அடித்து, சூடு போட்டு அதற்கு காணிக்கையாக பணம் அல்லது பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் அரசு உதவிகளை பெரும் பணக்காரர்கள், அரசியல்வாதிகள் இவர்களின் அறியாமையைப் பயன்படுத்தி பெற்றுக்

கொள்கின்றனர். இவர்களிடையே பணியாற்றும் கிறிஸ்தவத் தொண்டர்கள் இந்த மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதை மதமாற்றம் செய்வதாகச் சொல்லி மக்களிடையே மத உணர்வைத் தூண்டும் செய்திகளைப் பரப்பி வருகின்றனர்.

ஏழை, எளிய படிப்பறிவு இல்லாத பாமர மக்களை மதமாற்றம் செய்வதால் இவர்களுக்கு என்ன பலன்? படித்து பட்டம் பெற்று, தன் ஊரில் ஒரு வேலையில் அமர்ந்து நல்ல வசதியுடன் வாழக் கூடியவர்கள், கிறிஸ்துவின் போதனையால், அவருடைய தியாகத்தால் தங்கள் எல்லா வசதிகளையும் மறந்து வடநாட்டில் தொண்டு செய்கிறார்கள். கூலிக்கு மாரடிக்கும் நிலை அவர்களுக்கு இல்லை. எத்தனை மருத்துவப் பட்டதாரிகள் அதில் இருக்கின்றனர் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். ஒரு கிளினிக் திறந்து லட்சலட்சமாக சம்பாதிக்கிற பாக்கியத்தை விட்டுவிட்டு சொந்தபந்தம் உற்றார், நண்பர்கள் அனைவரையும் விட்டுப் பிரிந்து, பல வடமாநிலங்களில் பல எதிர்ப்புகளின் மத்தியில் எந்த வருமானமும் இல்லாமல் தாங்களே சமைத்து சாப்பிட்டுக் கொண்டு, கால்நடையாய் பல கிராமங்களுக்குச் சென்று இலவசமாய் மருத்துவ உதவி செய்கின்றார்களே. ஏன்? மதமாற்றம் செய்யவா? இல்லை. கிறிஸ்துவின்

அன்பு எங்களை நெருக்கி ஏவுகிறது என்ற வேத வசனத்தின்படி அவர்கள் செய்யும் தொண்டை, தியாகத்தை மதவெறி பிடித்த சில சுயநலவாதக் கும்பல் கொச்சைப்படுத்தி மதமாற்றம் என்று எதிர்ப்பைத் தூண்டுகிறார்கள். அவர்கள் வெறியாட்டத்திற்கு ஒரு எல்லையே இல்லை. கீழ்க்கண்ட செய்தியைப் பாருங்கள்:

பாதிரியார், மனைவி மீது மர்ம நபர்கள் தாக்குதல்

சத்தீஸ்கர் மாநிலத்தில், சர்ச்சக்குள் புகுந்த சில மர்ம நபர்கள், அங்கிருந்த பைபிள் உள்ளிட்டவற்றை எரித்தனர். மேலும் பாதிரியார் மற்றும் அவருடைய கர்ப்பிணி மனைவியையும் தாக்கினர்.

சத்தீஸ்கரில் முதல்வர் ரமண் சிங் தலைமையிலான பாஜக அரசு உள்ளது. மாநிலத்தின் பஸ்தர் மாவட்டம் கரான்ஜி மடகுடி பாரா என்ற கிராமத்தில் உள்ள சர்ச்சக்கு, நேற்று காலை இரண்டு பேர் வந்தனர்.

அங்கிருந்த பைபிள், உள்ளிட்ட பொருள்கள் மீது பெட்ரோலை ஊற்றி தீ வைத்தனர். இதைத் தடுக்க முயன்ற பாதிரியார் தீனபந்து சமேலி மற்றும் அவருடைய கர்ப்பிணி மனைவி மீனாவை தாக்கினர். அவர்கள் மீதும் பெட்ரோலை ஊற்றி தீ வைக்க முயன்றனர்.

இதற்கிடையே அங்கு ஏராளமானோர் கூடியதால், அந்த மர்ம நபர்கள் தப்பியோடி விட்டனர். கத்தி, கோடரி போன்ற ஆயுதங்களை அவர்கள் வைத்திருந்தனர். பஜ்ரங் தளத்தைச் சேர்ந்தவர்களே இந்த தாக்குதலை நடத்தியிருக்க வேண்டும். கடந்த சில மாதங்களில் மட்டும் இதுபோன்ற சம்பவங்கள் பல இடங்களில் நடந்துள்ளன என கிறிஸ்தவ அமைப்புகள் குற்றம் சாட்டியுள்ளன. (தினமலர் - 20.4.2016)

வேலூர் சி.எம்.சி. மருத்துவமனை ஸ்தாபகர் ஐடா ஸ்கட்டர் வரலாற்றைப் பாருங்கள். பெரும் செல்வந்தர் குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, இந்தியாவில் தன் தாய் தந்தை செய்து வந்த ஊழியத்தின் போது, டாக்டர் ஸ்கட்டர் அவருடைய மருத்துவப் பணியின் போது ஒரே நாளில் ஒரு இஸ்லாமியர் ஒரு பிராமணர், ஒரு இந்து இவர்கள் தங்கள் மனைவிக்கு பேறு காலத்தின் போது, ஒரு ஆண் மருத்துவம் பார்க்கக் கூடாது என்ற காரணத்தால் அவர்களுடைய மனைவிமார்கள் மூவரும் ஒரே நாளில் இறந்தார்கள். இதனை அறிந்த சிறுமி ஐடா ஸ்கட்டர் மனம் வருந்தி தன் வாழ்வை இந்திய பெண்களின் மருத்துவப் பணிக்காக தியாகம் செய்தார். அதன் பிரதிபலிப்பே சி.எம்.சி. என்ற முதல் பெண்கள் மருத்துவக் கல்லூரி உருவாயிற்று.

இன்று அதில் பணிபுரிகிறவர்கள் 75% கிறிஸ்தவர்கள் அல்ல. இந்துக்கள், இஸ்லாமியர் என்று எல்லாரும் பணி புரிகின்றனர். இந்த மனித நேயத்தை மறந்த மதவெறிக் கும்பல்கள் இதையும் கூட தவறான கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கிறது.

இந்து மிஷன் மருத்துவமனையில் எத்தனை கிறிஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? கிறிஸ்தவ பணி, தொண்டு என்பது ஒரு எல்லைக்குட்பட்டதன்று. நன்றாக கிறிஸ்தவத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கிறிஸ்தவர்களின் அன்பு, தொண்டு ஓர் எல்லைக்குட்பட்டதன்று. அன்று முதல் இன்றுவரை மக்கள் துயர் துடைப்பதில் அவர்கள் முன்னுரிமை தந்தே வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அதுதான் கிறிஸ்துவின் அன்பு. கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையாகும். அகில உலக அளவில் பணிபுரியும் காசா போன்ற உலக தொண்டு நிறுவனங்கள் முழுமையாக கிறிஸ்தவர்களின் உதவியோடு செயல்பட்டாலும் அதில் பணிபுரியும் தொண்டர்கள், ஊழியர்கள் எல்லாரும் பல நாட்டு, பல மத, பல மொழி பேசும் மக்கள் ஆகும். ஆனால் இந்து, இஸ்லாமிய நிறுவனங்களில் கிறிஸ்தவர்கள் பணியாற்ற முடியாது. ஏன்?

மதவெறி பிடித்த மனித மிருகங்கள் இவற்றை ஏன் என எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. தீவிரவாத செயல்களில் கிறிஸ்தவ இயக்கங்கள் ஈடுபடுவதாகச் சொல்ல முடியுமா? எண்ணிப் பாருங்கள். கிறிஸ்தவப் பணியாளர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? பரிசுத்தமான வாழ்க்கை வாழுங்கள். மெய் தேவனைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நம்மைப் படைத்திட்ட பரம் பொருளை மறந்து நம்மால் படைக்கப்பட்டதை வணங்காதீர்கள். சூரியனும் சந்திரனும், கிரகங்களும் தேவனால் படைக்கப்பட்டவைகள்.

தேவன் ஜீவாத்துமாவாக மனிதனைப் படைத்து விட்டு அவர் மிருகமாக, பறவையாக உருவெடுப்பாரா என்று சிந்தியுங்கள். உங்கள் வேதத்தில் மறைந்திருக்கும் மெய் தேவனை காண முற்படுங்கள். சடங்குகள், காணிக்கைகள் தேவனை திருப்திப்படுத்தாது. தூய்மையாக வாழுங்கள். இறைவனைக் காணலாம் என்கிறார்கள். இதுவா மதமாற்றம்?

செஞ்சிலுவை சங்கம்

ஸ்விஸ்சர்லாந்தைச் சேர்ந்த ஜீன் ஹென்றி டுனாத் என்ற 31 வயது இளைஞர், நெப்போலியனைக் காணச் சென்றார். போன இடத்தில் சல்ஃபீனோ என்ற இடத்தில் போர்க் களத்தைக் காண நேரிட்டது.

பல்லாயிரக்கணக்கான வீரர்கள் போரில் காயம்பட்டு, உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். கிறிஸ்துவின் அன்பு அவரை ஆட் கொண்டது. நாட்டுக்காக போராடும் வீரர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று எண்ணினார். உயிருக்குப் போராடும் வீரர்கள், எந்த நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று எண்ணாமல் மனிதாபிமானத்துடன் உதவி செய்திட வழிகாண முற்பட்டார். ஒவ்வொரு போரிலும் காயம் பட்டவர்களை அருகிலுள்ள மருத்துவமனைக்கு அனுப்புவதையும், அங்கு போதுமான மருத்துவர்கள், உதவியாளர்கள் இல்லாததால் அடிபட்ட வீரர்களை காப்பாற்ற முடிய வில்லை என்பதையும் அறிந்து வருந்துகின்றார்.

அருகிலுள்ள ஊர்களுக்குச் சென்றவர் மனிதாபிமானத்துடன் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைப் பற்றி அவர்களிடம் பேசினார். நாம் வீரர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்பதை உணரச் செய்தார். அதன் விளைவு தேவாலயங்கள் மருத்துவமனைகளாக மாறின. போரில் காயம்பட்ட இருதரப்பு வீரர்களுக்கும் மருத்துவ உதவி செய்ய மக்கள் முன்வந்தனர். அவருடைய பேச்சில், செய்கையில் கிறிஸ்துவின் அன்பு பிரதிபலித்தது.

ஊர் திரும்பியதும், தான் கண்ட போர் காட்சிகளையும், அனுபவங்களையும் பற்றி சல்ஃபரிமனோ நினைவுகள் என்ற ஒரு நூலை எழுதி வெளியிட்டார். போர்க் காலங்களில் எந்த பேதமும் பாராது செயல்பட, உதவிட ஒரு அமைப்பு தேவை என்பதை மக்கள் உணரச் செய்தார்.

அதன் விளைவாக செஞ்சிலுவை சங்கம் தோன்றியது. போர்க் காலங்களில் தேவாலயம் மருத்துவமனையாக மாற்றப்பட்டபோது அங்கு மத வெறி தடுக்கவில்லை. அன்புடன் உதவ மக்கள் முன் வந்தனர். அதுதான் கிறிஸ்துவின் அன்பு. இதை எல்லாம் அறியாத, உணராத, குறையாளர்கள் கிறிஸ்தவத்தை, கிறிஸ்தவ மக்களைத் தாக்க முற்படுகிறார்கள்.

கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படியுங்கள். கஷ்டப்படுகிறவர்களைக் கண்டு கண்கலங்கினார் என்று படிக்கிறோம். பசியால் வாடும் மக்களைக் கண்டு வருந்தி உணவளித்தார். வியாதியால் கஷ்டப்படும் மக்களுக்கு உதவினார். தன்னை கொலை செய்தவர்களையும் மன்னித்தார். அவருடைய வாழ்வின் எதிரொலிதான் கிறிஸ்தவம்.

கிறிஸ்தவம் என்றும் மனமாற்றத்தைத்தான் விரும்புகிறது. ஒரு மனிதன் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்த பாவங்களுக்காக அவன் வருந்தி இறைவ

னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு மனந்திரும்ப வேண்டும். நல்லவனாக வாழ வேண்டுமா? வெறும் சடங்குகளால், அதையே மதமென்று எண்ணி வாழக் கூடாது என்பதைத்தான் கிறிஸ்தவம் போதிக்கிறது.

ஆன்மிக நூல்களைப் படியுங்கள். பாவம் செய்ததற்கு பரிகாரம் தேட கோயிலுக்குப் போகவும், பரிகாரம் செய்யவும் தான் அது வழிகாட்டுகிறது. பாவம் செய்யக் கூடாது. மீண்டும் அதைச் செய்யக் கூடாது. திருந்தி வாழ வேண்டும் என்று எந்த ஆன்மீக நூல் உங்களுக்கு வழிகாட்டுகிறது?

கிறிஸ்தவ திருமறையில் நீங்கள் தவறு செய்யாமல், செய்த தவறுக்கு மனம் வருந்தி அதை விட்டுவிட்டு, தேவகட்டளைப்படி உண்மையான மனதுடன் தேவனைத் தேடுங்கள். அப்பொழுது உங்களை ஆசீர்வதிப்பேன் என்று தேவன் சொல்வதைக் காண்கிறோம்.

உலகமெங்கும் நடைபெறும் சுவிசேஷ கூட்டங்கள், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் நடைபெறுகிறது. ஜாதி, சமய, வேறுபாடின்றி மக்கள் கலந்து கொள்கின்றனர். அதிசயங்களும், அற்புதங்களும் நடைபெறுவதைக் காண்கின்றனர். மந்திரவாதிகளைப் போல நள்ளிரவில் நடந்தும் நிர்வாண பூஜையல்ல, மறைவாக, மாம்மமாக நடத்தப்படுவதுமில்லை. இதில் கட்டாய மதமாற்றம் என்ன இருக்க முடியும்?

1961ஆம் ஆண்டு மதுரையில் நடந்த சுவிசேஷக் கூட்டத்தில் சுவி டி.எல்.ஆண்டர்சன் மூலம் ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் சுகமானார்கள். திருவிழாக் கூட்டம் போல் மக்கள் மாட்டு வண்டியில் வந்து கூடினார்கள். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் ஆலயங்கள் கூட்டம் நிரம்பி விட்டது. அப்போதைய மத்திய அரசு அவரை தேசத்தை விட்டுப் போகும்படி கேட்டுக் கொண்டது என்றார்கள். அவர் மீண்டும் 2011 ஆம் ஆண்டு மதுரைக்கு வந்தார். முதல் முறை வந்தபோது 1961ஆம் ஆண்டு அவர் கூட்டத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவானது என்றும், அதைத் தர விரும்புகிறவர்கள் ரூ.1000 வீதம் 10 பேர் தரலாம் என்றார். அதை இரண்டு இஸ்லாமியர்களும் இந்துக்களும் தந்தார்கள். இதெல்லாம் மதமாற்றமா? இல்லையே!

இன்று தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் கிறிஸ்தவ ஊழியக் காரர்கள் பலரும் இந்து மதத்திலிருந்து வந்தவர்களே. இஸ்லாமியரான சகோதரர் மைதீன், கிறீனரோன் என்ற பெயரில் ஊழியம் செய்தார். இவர்களில் எவரும் பணத்திற்காக கிறிஸ்தவ சமயத்தை தேடி வந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா?

ஆன்மீகம் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் வாழ்வில் கண்டு உணர வேண்டிய ஒன்று. தேவன் நம்மோடிருக்கிறார், நம்மோடு வாசம் பண்ணுகிறார். நாம் அழைக்கும்போது பதில் கொடுக்கிறார் என்று

விசுவாசிப்பது கிறிஸ்தவ வாழ்வு முறையாகும். ஏதோ சடங்குகளைச் செய்து இறைவனை அடைந்து விட எண்ணுகிறவர்கள் இதனை உணர முடியாது.

ஒருவன் தான் கண்ட மெய்தேவனை, அதனால் பெற்ற அற்புதத்தை, ஆசீர்வாதத்தை மற்றவர்களுக்குச் சொல்வது மனித நேயம் இல்லையா? மற்றவர்களை மதமாற்றம் செய்வதால் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மைகள் கிடைக்கிறதா?

இன்றும் சகோ. பால் தினகரன், சகோ. மோகன் சி லாசரஸ் போன்றவர்கள் கூட்டத்தில் கூடும் லட்சக்கணக்கானவர்களில் 50 விழுக்காடு மற்ற மதத்தினர்கள்தான். சுகம் அடைவதும், ஆசீர்வாதம் பெறுவதும் அவர்களில் பலர் உண்டு. அந்த கூட்டத்திற்கு வருகிறவர்களிடம் போய் கேளுங்கள். யாரின் கட்டாயத்தின் பேரில் அவர்கள் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள் என்று கேட்கலாமே.

விலை போகாத சரக்கை விற்க முடியாதவர்களைப் போல ஏதோ கூறித் திரிகின்றனர் பலரும். நாங்கள் தேவனிடம் பெற்ற ஆசீர்வாதங்களை, அவற்றை மற்றவர்களுக்கு சாட்சியாக கூற வேண்டும் என்பது கிறிஸ்தவர்களின் கடமை மட்டுமல்ல, அது தேவ கட்டளை. அதைத்தான் சொல்லி வருகிறார்கள். மதத்தின் பெயரால் மனித நேயமற்ற காரியங்களுக்கு

இன்றைய மத்திய அரசு மறைமுகமாக ஆதரவு தருகிறது. பல வழக்குகள் தொடர்பாக ஒரு இந்து சாமியார் நடத்தும் கூட்டங்களில் பிரதமர் கலந்து கொள்கிறார். கங்கைக்கரை ஓரத்தில் சுட்ட பிணம் தின்னும் சாமியார்கள் கால்களிலும் விழ அரசியல் தலைவர்கள் உயர் அதிகாரிகள் தயங்குவதில்லை. இவைகள் எல்லாம் ஆன்மீக அறியாமை என்பதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

மதச்சார்பற்ற நாட்டில் ஆட்சி செய்யும் அரசும் மதச்சார்பற்ற முறையில் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மனித நேயம் காக்கப்படும். அவர்கள் விரும்பும் கடவுளை தொழுதுகொள்ளட்டும். ஆனால் பொது நிகழ்ச்சிகளில் தங்களின் அரசியல் தலைவர்கள் மதப்பற்றை வெளிக் காட்டிக் கொள்வதால் அவர்கள் இருக்கும் தைரியத்தில் பல சமுதாயக் கேடுகள் நடக்கின்றன.

இந்தியாவில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் உற்று நோக்கிய அமெரிக்கா, இந்தியாவின் மதச் சுதந்திரம் குறித்து சர்வதேச மதச் சுதந்திரம் தொடர்பாக அமெரிக்க ஆணையம் ஆண்டறிக் கை வெளியிட்டது. அதில் கூறப்பட்டுள்ளதாவது: கடந்த 2015 இல் இந்தியாவில் மத ரீதியிலான சகிப்புத் தன்மை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது என்று கூறுகிறது.

சிறுபான்மையான கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லீம்கள் மற்றும் சீக்கியர்கள் மீது வன்முறை, துன்புறுத்தல், அச்சுறுத்தல் ஆகிய எண்ணற்ற சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலானவைகள் ஹிந்து அமைப்புகளால் நடத்தப்பட்டன. இந்தியாவை ஆளும் பாஜக பிரமுகர்கள் அந்த அமைப்புக்களை மறைமுகமாக ஆதரிக்கின்றனர். பதற்றத்தை மேலும் தீவிரப்படுத்த மன ரீதியில் மக்களைப் பிளவுப்படுத்தக் கூடிய கருத்துகளை அவர்கள் வெளியிடுகின்றனர். எனவே மதரீதியிலான சமூகங்கள் குறித்து இழிவுபடுத்தும் வகையிலான கருத்துக்களை அரசு அதிகாரிகளோ, மதகுருமார்களோ பயன்படுத்தினால், இந்திய அரசு வெளிப்படையாகக் கண்டிக்க வேண்டும் என்று அந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் இந்த உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ள மனமற்ற இந்திய அரசு வெளியுறவுத் துறை செய்தித் தொடர்பாளர் விகாஸ் ஸ்வரூப் மூலம் இப்படியாக பதில் தந்தது.

“வலிமையான ஜனநாயகக் கொள்கைகள் மீது கட்டமைக்கப்பட்ட ஆற்றல் மிக்க பன்முகத் தன்மையைக் கொண்ட சமுதாயம் உள்ள நாடு இந்தியாவாகும். அவரவர் மதத்தைச் சுதந்திரமாகப் பின்பற்றும் உரிமை உட்பட அனைத்து குடிமக்களுக்கும் அடிப்படை

உரிமைகளை வழங்குவதை இந்திய அரசமைப்பு உறுதிப்படுத்துகிறது.

இந்தியாவின் மதச் சுதந்திரம் தொடர்பாக ஆய்வு நடத்த அன்னிய நாடுகள் தலையிட உரிமை இல்லை'' என்றார்.

இவரால் இந்தியாவில் கிறிஸ்தவர்கள், இஸ்லாமியர்கள், சீக்கியர்கள் தாக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை மறுக்க முடியவில்லை. அதற்கு அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துச் சொல்ல முடியவில்லை. அன்னிய நாடுகள் தலையிட உரிமை இல்லை என்று திமிரான பதில் மட்டும் தந்தார். இந்தியப் பிரதமர், ஜனாதிபதி இவர்கள் இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகளின் போது தங்கள் கருத்தைச் சொல்லாமல் மௌன சாமியார்கள் போல் இருந்து வருகின்றனர். மனித நேயம் மறந்து இவர்கள் எல்லாரும் மதவெறியை முதன்மையாக வைத்து, அரசு நடத்த விரும்புகிறார்கள். உண்மையைச் சொன்னால், தான் சார்ந்த மதத்தின் எதிர்ப்புக்கு ஆளாக வேண்டி இருக்கும் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

நான் அறிந்த பிரபல தமிழக அரசியல்வாதி ஒருவர் தினமும் திருமறை படிப்பவர்தான். கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கையுடையவர். மதச் சடங்குகளைப் பின்பற்றாதவர். ஆனால் அவர் தன்னை ஒரு

கிறிஸ்தவன் என்று இந்த சமுதாயத்தில் சொல்லிக் கொள்ள முடியவில்லை. தன் ஜாதி மக்களிடம் எதிர்ப்பு வரும். இதனால் தன் அரசியல் வாழ்க்கை பாதிக்கும் என்று எண்ணுகிறார். இதுபோன்று வாழும் கிறிஸ்தவர்கள், இரகசிய கிறிஸ்தவர்கள் இன்றும் தென்னகத்தில் உண்டு. டாக்டர் சவிசேகர் கிளிபோர்டு குமார் ஊழியத்தின் மூலம் ரட்சிக்கப்பட்ட ரகசிய கிறிஸ்தவர்கள் பலரை நான் அறிவேன். கோடஸ்வரர்களான அவர்கள் இயேசுவை அறிந்து கொள்வதா கட்டாய மதமாற்றம்?

மனிதநேயம் காத்த ஜின்னா

இங்கிலாந்து சென்று சட்டம் படித்து மும்பை திரும்பி, வழக்கறிஞரான முகமது அலி ஜின்னா, 1915லேயே ஒரு நாளைக்கு, 1,100 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பாதித்தார். யாராவது அவரிடம் வழக்கறிஞர் கட்டணத்தில் சலுகை கேட்டால், அவரை ஏளனமாகப் பார்த்து, 'நான் ஒரு ரோல்ஸ் ராய்ஸ் கார், நீங்கள் அந்தக் காரில் பயணம் செய்ய வேண்டும் என்றால், அதற்குரிய விலையைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும்' என்பார்.

அலிகார் முஸ்லிம் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அவரிடம் சட்ட ஆலோசனை கேட்டபோது, 'என் உதவியாளரிடம் பணம் கட்டி விட்டு வாருங்கள்'

என்று அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பினார். அவரது உதவி வழக்கறிஞர்களுக்கு (ஜூனியர்ஸ்) கூட அவர் உதவி செய்ததில்லை என்று எழுதியுள்ளார். சட்ட நிபுணரும், வெளியுறவு அமைச்சருமான எம்.சி.சுக்லா அவர் சம்பாதித்த பணத்தை எல்லாம் டீ எஸ்டேட், ஷேர் மார்க்கெட்டில் முதலீடு செய்து விடுவார்.

மும்பையில் கோடீஸ்வரர்கள் வாழ்ந்த, மலபார் மலைப்பகுதியில் மாளிகையில் வாழ்ந்து வந்த ஜின்னா, பார்சி இனத்தைச் சேர்ந்த ரூத் என்ற 19 வயதுப் பெண்ணை தன் 42வது வயதில் மணமுடித்தார். இந்த தம்பதியின் மகள் தினா, தந்தை ஜின்னாவின் விருப்பத்திற்கு மாறாக, பார்சி இன கிறிஸ்தவரை மணந்தார். சீக்கிரமே இறந்து போனார் ரூத். ஏமாற்றம் அடைந்த கணவராகவும், வெறுத்துப் போன தந்தையாகவுமே அவரது இல்லற வாழ்க்கை இருந்தது.

அவரை முஸ்லிம் பழமைவாதி என்று கூற முடியாது. அரசியலுக்காக, முஸ்லிம்களின் ஆதரவைப் பெற முஸ்லிம்களுக்காகப் பேசினார். 1938இல் முஸ்லிம் லீக் மாநாட்டுக்காக, ஜின்னா, பாட்னாவுக்கு சென்றிருந்தபோது, அவருடன் வந்தவர்கள், சுருக்கெழுத்தாளரான, பாலக்காட்டைச் சேர்ந்த ஆச்சாரமான பிராமணர், சமையல்காரராக கோவா

வைச் சேர்ந்த கொங்கணிக்காரர், கார் ஓட்டுபவராக சீக்கிய சர்தார், பாதுகாவலர் கூர்க்கா இனத்தவர், அவரது குடும்ப டாக்டர் பார்சி. முஸ்லிம் லீக் கட்சி பத்திரிகையான 'விடியல்' ஆசிரியர் கேரள கிறிஸ்தவரான போத்தன் ஜோசப்.

முஸ்லிம் பழமைவாதியாக நாம் கருதும் ஜின்னா வாழ்வின் மறுபக்கத்தில் மனித நேயம் காத்த மகானாயிருந்தார். இந்திய பாஜக தலைவர்களே எங்கே உங்கள் மனிதநேயம்?

ஜின்னா போன்றவர்களின் வாழ்க்கையில் கடைப் பிடித்த மனித நேயத்தை இஸ்லாமிய தீவிரவாதிகளும் மறந்து விட்டனர். பாஜக, ஆர்எஸ்எஸ், இந்து முன்னணி போன்ற மத அமைப்புகளும் மறந்து விட்டனர். அன்பு இல்லா ஆன்மீக நெறி அவர்களை ஆட்டிப்படைக்கிறது. நெறி தப்பிய மதவெறிக்கு அடிமையாக, மெய்ப்பொருளை காணத் தவறி விட்டனர். உலகமெங்கும் மனித நேயமற்ற ஆன்மீகவாதிகளே வழிகாட்டுகிறவர்களாக இருக்கின்றனர்.

இந்த காலக் கட்டத்தில் அன்பை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்ட கிறிஸ்துவ மதத் தொண்டர்களின் பணியை அவர்கள் பலவீனமாகக் கருதி தாக்கி வருகிறார்கள். மதவாத சார்புடைய அரசியல்

தலைவர்களும், அரசியலும் அவர்களுக்கு துணை போகிறது.

இந்தியாவில் மொழி, நாகரீகம் எல்லாம் கிறிஸ்தவ மதத் தொண்டர்களின் உழைப்பையே சார்ந்து, வளர்ந்து வந்துள்ளது என்பதை மறந்து விட்டனர். பாலர் திருமணம், உடன்கட்டை ஏறுதல் போன்றவற்றை ஒழிக்க அவர்கள் பணி காரணமாக இருந்தது. இன்று நாம் தமிழில் எழுதுவதும், பேசுவதும், அவர்கள் பணியின் பிரதிபலிப்பேயாகும். 600 ஆண்டுகளுக்கு முன்கூட வட்ட எழுத்துக்கள், வளர்ச்சிப் பெறா நிலை, வல்லினம், மெல்லினம், ஒற்றெழுத்துக்கள் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படவில்லை.

தமிழால் வளர்ந்தவர்கள், இன்று தங்களை தமிழ் வளர்த்தவர்களாக காட்டி வருகின்றனர். வீரமாமுனிவர் - கால்டுவெல், போப் போன்றவர்களின் அக்கால தமிழ்த் தொண்டை சற்றே நினைவு கூர்ந்து பாருங்கள். அவர்கள் மனித நேயத்தை அவர்களுடைய வாழ்வு முறையில் காண்கிறோம். மனித நேயம் மறந்தவர்கள் மனித உருவில் வாழும் மிருகங்களே. கிறிஸ்தவம் அன்றும் இன்றும் மனித நேயம் மறந்ததில்லை.

ஒரு கிறிஸ்தவனின் வேண்டுகோள்

ஒரு இந்து கோயிலுக்குச் சென்றால், தன் பெயர் ராசிக்கும் பெயருக்கும் தனக்கும் தன்

குடும்பத்திற்கும் பூஜை செய்யச் சொல்கிறான். ஆனால் ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் தேவாலயத்தில் தன் நாட்டிற்கும், தலைவர்களுக்கும், ஏழை விதவைகளுக்கும் ஜெபிக்கிறான். இது இன்று நாம் காணும் கிறிஸ்தவன் வாழ்க்கையில் மட்டுமல்ல சுமார் 4000 ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்த திருமறை வரலாற்றிலும் காண்கிறோம். மனித நேயம் எங்கு வளர்ந்தது? யார் வளர்த்தது? கையில் ஈட்டியுடன் உலாவரும் சாமியார்களாலா? கையில் வாளோடு பயிற்சி பெரும் ஆர்எஸ்எஸ் இயக்கங்களாலா? எண்ணிப் பாருங்கள். உங்களுக்காக வேண்டுதல் செய்பவர்கள் கட்டாய மதமாற்றம் செய்கிறார்களா? நாட்டு நலனுக்காக அன்றும் இன்றும் ஜெபிப்பது யார்? மனித நேயம் வளர்க்கும் கிறிஸ்தவர்களே! திருமறை வரலாற்றைப் பாருங்கள்.

எங்கள் தேசத்தில் மழை பெய்யாமல் போனதற்கு யார் காரணம்? எங்கள் பாவங்களாக இருந்தால் எங்கள் பாவங்களை நாங்கள் அறிக்கையிட்டு ஜெபிக்கிறோம். ஏனென்றால் வானத்தைத் திறக்கவும், வானத்தை அடைக்கவும் வல்லவர் இயேசு கிறிஸ்து என்பதை நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம். (உபா 1:17, 1 இரா 17:1, யாக் 5:17) எனவே “எங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு எங்களைத் தாழ்த்தி ஜெபிக்கிறோம். பொல்லாத வழியை விட்டு திரும்ப எங்களை ஒப்புக்

கொடுக்கிறோம். எங்கள் பாவத்தை மன்னித்து எங்கள் தேசத்திற்கு மழையைத் தாரும்'' (1 இரா 8:36), 1 நாளா 6:26, 27, 7:14,15) என்று எங்களைத் தாழ்த்தி, எங்கள் பாவங்கள் தேச நலனை பாதிக்கக் கூடாது என்று தேவனிடம் கெஞ்சி மன்றாட கிறிஸ்தவ திருமறை கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்கள் அதன்படியே வாழ்கிறார்கள். தங்கள் சுயநலத்திற்காக குழந்தையைப் பலியிடவும் தங்கள் அரசியல் எதிரிகள் அழிந்து போகவும் வேள்வி நடத்தும் உங்களால் மனித நேயம் காக்க முடியுமா? முடியாது, அன்றும் இன்றும் என்றும் மனிதநேயம் காக்கிறவர்கள் கிறிஸ்தவர்களே!

கிறிஸ்தவர்களை எதிர்த்தவர்கள், துன்புறுத்தியவர்கள் அனைவரும் அடியோடு அழிந்து போனார்கள் என்பதை உலக வரலாற்றை படித்துப் பார்த்து தெரிந்து கொள் ளுங்கள். தேசங்கள், நாடுகள், நகரங்கள் எல்லாமும் மண்ணோடு மண்ணாகிப் போகியுள்ளன என்பதை வரலாறு சரித்திரம் கூறும்.

